Шевель Борис Олександрович, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри технологічної і професійної освіти Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка, Глухів, Україна, https://orcid.org/0000-0003-3608-7980

Shevel Boris Oleksandrovych, Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Technological and Vocational Education at Glukhiv National Pedagogical University named after Oleksandr Dovzhenko, Glukhiv, Ukraine.

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЙОГО АДАПТАЦІЯ В УКРАЇНІ

INTERNATIONAL EXPERIENCE IN DEVELOPING THE ECONOMIC COMPETENCE OF FUTURE TECHNOLOGY TEACHERS AND ITS ADAPTATION IN UKRAINE

Анотація

У статті розглядається міжнародний досвід формування економічної компетентності майбутніх учителів технологій та можливості його адаптації до української системи вищої педагогічної освіти. Проаналізовано практики провідних країн світу, де економічна підготовка педагогів інтегрується у професійні та міждисциплінарні програми, поєднуючи теоретичні знання з практичними навичками, зокрема у сфері підприємництва, фінансової грамотності та інноваційної діяльності.

Особлива увага приділяється проблемам адаптації зарубіжного досвіду формування економічної компетентності до умов української освіти. Аналізу

підлягає специфіка національної системи вищої педагогічної освіти, врахування державних стандартів, профільного навчання у педагогічних закладах та особливостей професійної підготовки майбутніх учителів технологій. У цьому контексті підкреслюється необхідність адаптації методик, що успішно застосовуються за кордоном, до національних реалій, зокрема до ресурсного забезпечення закладів освіти, рівня підготовки студентів та особливостей української освітньої політики.

Висвітлюється комплексний підхід до інтеграції економічної компетентності у підготовку майбутніх вчителів технологій, що включає економічні дисципліни, спрямовані на формування фундаментальних теоретичних знань про економічні процеси, підприємництво та фінансову грамотність. Значну роль у цьому процесі відіграють активні й інтерактивні методи навчання, зокрема кейс-метод, проєктно-технологічна діяльність, бізнес-симуляції та рольові ігри, які стимулюють критичне мислення та практичне застосування знань. Крім того, розвиток практичних умінь студентів забезпечується через участь у проєктно-дослідницькій діяльності, створення навчальних бізнес-проєктів, моделювання економічних процесів та взаємодію з реальними підприємствами, що сприяє формуванню професійних навичок та готовності до реалізації компетентностей у майбутній педагогічній практиці.

Стаття може бути корисною науковцям, методистам та викладачам педагогічних закладів вищої освіти, які займаються розробкою та вдосконаленням освітніх програм підготовки вчителів технологій, а також тим, хто зацікавлений у впровадженні компетентнісного підходу та міждисциплінарної інтеграції знань у економічну підготовку педагогів.

Ключові слова: економічна компетентність, майбутні вчителі технологій, міжнародний досвід, міждисциплінарна інтеграція, адаптація, педагогічна освіта, проєктно-технологічна діяльність.

Abstract

The article discusses international experience in developing the economic competence of future technology teachers and the potential for adapting this experience to the Ukrainian higher pedagogical education system. The practices of leading countries are analyzed, where economic training for teachers is integrated into professional and interdisciplinary programs, combining theoretical knowledge with practical skills, particularly in the areas of entrepreneurship, financial literacy, and innovative activities.

Special attention is paid to the issues of adapting foreign experience in the development of economic competence to the conditions of Ukrainian education. The analysis covers the specifics of the national higher pedagogical education system, the consideration of state standards, specialized training in pedagogical institutions, and the peculiarities of professional training for future technology teachers. In this context, the necessity of adapting methodologies successfully applied abroad to national realities is emphasized, particularly in terms of resource provision for educational institutions, the level of student preparation, and the specifics of Ukrainian educational policy.

The article highlights a comprehensive approach to integrating economic competence into the preparation of future technology teachers, which includes economic disciplines aimed at forming fundamental theoretical knowledge about economic processes, entrepreneurship, and financial literacy. Active and interactive teaching methods, such as the case method, project-technological activities, business simulations, and role-playing games, play a significant role in this process, stimulating critical thinking and the practical application of knowledge. Furthermore, the development of students' practical skills is supported through participation in project-research activities, creating educational business projects, modeling economic processes, and interacting with real businesses,

which contributes to the formation of professional skills and readiness to implement competencies in future pedagogical practice.

The article can be useful to researchers, methodologists, and teachers of higher education pedagogical institutions who are involved in the development and improvement of teacher training programs for technology educators, as well as those interested in implementing a competency-based approach and interdisciplinary integration of knowledge in economic training for educators.

Keywords: economic competence, future technology teachers, international experience, interdisciplinary integration, adaptation, pedagogical education, project-technological activities.

Постановка проблеми. У сучасних умовах розвитку глобалізованого суспільства економічна компетентність педагога набуває ключового значення. Вчитель технологій, який є провідником інновацій, професійної орієнтації та трудового виховання учнів, має не лише володіти глибокими предметними знаннями, але й бути здатним інтегрувати економічні знання у власну діяльність. Міжнародний досвід демонструє, що підготовка вчителів технологій ґрунтується на міждисциплінарному підході, де економічна компетентність є обов’язковим складником професійної компетентності педагога.

Актуальність дослідження зумовлена потребою української освіти у наближенні до світових стандартів, інтеграцією в європейський освітній простір та підготовкою педагогів, здатних формувати в учнів підприємницьке мислення, економічну грамотність і готовність до життя в умовах ринкової економіки.

У багатьох країнах світу економічна підготовка вчителів технологій розглядається як важлива складова формування конкурентоспроможного фахівця. Водночас в Україні ще зберігається певна відокремленість

педагогічної та економічної підготовки. Це породжує суперечності між вимогами суспільства до рівня економічної компетентності вчителя та існуючою системою професійної підготовки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У вітчизняній педагогічній науці проблемі формування економічної компетентності майбутніх учителів технологій присвячено праці Т. В. Кондратенко, яка розробила структурно-функціональну модель підготовки студентів, визначила критерії та показники рівнів сформованості економічної компетентності, а також обґрунтувала роль інформаційно-комунікаційних технологій у цьому процесі. В. О. Курок у співавторстві з Т. В. Кондратенко акцентує увагу на структурних компонентах економічної компетентності (мотиваційному, когнітивному, операційно-діяльнісному та рефлексивному), що дозволяє системно розглядати процес підготовки майбутніх учителів технологій [1].

Проблему підприємницької компетентності досліджувала Г. І. Матукова, яка проаналізувала її теоретичні та практичні засади, підкресливши значення підприємницької діяльності як складової економічної підготовки [2].

У контексті міжнародних досліджень варто відзначити праці І. Prokopenko, яка аналізувала європейський досвід формування професійної компетентності майбутніх учителів, звертаючи увагу на практики Німеччини, Великобританії та Франції. D. K. Mo’minova розглядає міжнародні стажування та культурний обмін як важливі фактори розвитку професійної і, зокрема, економічної компетентності вчителя [8].

J. Seikkula-Leino, E. Ruskovaara та колеги досліджували роль учителя у впровадженні підприємницької освіти у закладах освіти Фінляндії, що безпосередньо пов’язано з розвитком економічного мислення і компетентностей учнів. Y. Zhao аналізував американську систему освіти в

умовах глобалізації, зокрема акцентуючи на необхідності формування у вчителів навичок, релевантних до світового освітнього простору [7].

Серед інституційних джерел варто виокремити звіти Європейської комісії (Eurydice), де розглядаються національні стратегії підприємницької освіти та шкільні навчальні програми, а також матеріали OECD («Education 2030»), що визначають глобальні орієнтири розвитку компетентностей, у тому числі економічних. Досвід Фінляндії (програма Yrityskylä) та Франції (проєкт Cité de l'Économie) демонструє практичні підходи до впровадження економічної грамотності у формальну та неформальну освіту [6].

В українському контексті особливу роль відіграла діяльність Economics Education and Research Consortium (EERC, Київ), який забезпечив інтеграцію вітчизняної економічної освіти у міжнародний науково-освітній простір [3].

Мета статті полягає у здійсненні аналізу міжнародного досвіду формування економічної компетентності майбутніх учителів технологій у процесі їхньої фахової підготовки, визначенні ключових тенденцій і можливостей адаптації цього досвіду до вітчизняної освітньої системи.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах інтеграції національних освітніх систем до європейського простору актуальним стає вивчення зарубіжних підходів до підготовки майбутніх учителів технологій, зокрема у площині формування їхньої економічної компетентності. Європейські країни розглядають економічну освіту педагогів як один із ключових чинників забезпечення конкурентоспроможності випускників та розвитку інноваційного суспільства. Важливим у цьому контексті є впровадження компетентнісного підходу, що передбачає інтеграцію теоретичних знань, практичних умінь та підприємницького мислення [4].

У країнах Європейського Союзу підготовка вчителів технологій ґрунтується на принципах міждисциплінарності, інноваційності та практичної спрямованості. Зокрема, у Фінляндії майбутні педагоги опановують дисципліни з економіки, підприємництва, інноваційного менеджменту та технологій. Навчальні плани включають курси з бізнес-планування, основ маркетингу, проєктного менеджменту, що сприяє формуванню здатності інтегрувати економічні знання у навчально-виховний процес. Практичні модулі, як-от участь у програмі Yrityskylä, створюють умови для застосування здобутих знань у змодельованому економічному середовищі [5].

У Німеччині підготовка вчителів технологій зорієнтована на поєднання академічного навчання з практикою на виробництві. Такий підхід забезпечує формування педагогічних і економічних умінь, адже студенти залучаються до вирішення реальних виробничих завдань. Велику увагу приділяють фінансовій грамотності, економіці праці, управлінню освітніми проєктами, що сприяє підготовці вчителя як фахівця, здатного поєднувати освітню діяльність із сучасними економічними викликами [9].

У Великій Британії акцент робиться на розвиток підприємницького мислення та інноваційної активності. У процесі підготовки майбутні вчителі технологій працюють над створенням стартапів, беруть участь у бізнес-симуляціях, розробляють інноваційні освітні продукти. Завдяки цьому формується здатність мислити стратегічно, генерувати нові ідеї та поєднувати технологічні й економічні знання у професійній діяльності [7].

Таким чином, європейський досвід свідчить про те, що формування економічної компетентності майбутніх учителів технологій здійснюється через інтеграцію економічних дисциплін у зміст підготовки, активне використання практико-орієнтованих методів та створення умов для підприємницької активності студентів. Цей досвід є надзвичайно цінним для

України, адже відкриває можливості адаптації сучасних освітніх моделей до національного контексту.

У Сполучених Штатах Америки підготовка майбутніх учителів технологій у контексті формування економічної компетентності спрямована на розвиток економічної культури та практикоорієнтованих умінь. В умовах високої динаміки ринку праці та інноваційного середовища система педагогічної освіти США робить акцент на поєднанні академічних знань із реальним досвідом підприємницької діяльності [10].

Університетські програми включають курси з економіки освіти, підприємництва, інноваційного менеджменту та фінансової грамотності. Майбутні вчителі технологій опановують методики бізнес-планування, управління освітніми проєктами, комерціалізації інновацій. Значну роль відіграють стажування у бізнес-компаніях, технологічних стартапах, а також у навчальних STEM-центрах, що дає змогу поєднати педагогічну та економічну підготовку на практичному рівні.

Важливою особливістю є інтеграція економічної підготовки в систему STEM-освіти, де акцент робиться на міждисциплінарності. Майбутні вчителі повинні вміти поєднувати знання з технологій, інженерії, математики та економіки, створюючи освітнє середовище, яке сприяє формуванню підприємницького та інноваційного мислення в учнів. Для цього широко застосовуються методи проєктного навчання, бізнес-симуляції, моделювання економічних процесів у поєднанні з технічними завданнями.

У провідних педагогічних університетах (наприклад, Stanford Graduate School of Education, Teachers College Columbia University) реалізуються спеціальні програми з підготовки вчителів до викладання економічних аспектів у межах технологічної освіти. Це сприяє розвитку у педагогів умінь аналізувати соціально-економічні процеси, використовувати інноваційні

підходи до освітньої діяльності, формувати в учнів навички підприємництва й фінансової грамотності [10].

Таким чином, американський досвід підготовки майбутніх учителів технологій демонструє орієнтацію на інтеграцію економічної компетентності у практикоорієнтоване навчання, активне використання ресурсів STEM-освіти та тісну співпрацю закладів вищої освіти з бізнес-середовищем

В азійських країнах питання формування економічної компетентності майбутніх учителів технологій розглядається як стратегічний напрям розвитку освітніх систем, адже він безпосередньо пов’язаний з економічним зростанням, інноваційністю та підготовкою молоді до умов глобалізованого ринку праці. Освітні моделі Японії та Китаю демонструють поєднання академічної підготовки з активною практичною діяльністю у сфері підприємництва [6].

У Японії педагогічна освіта акцентує увагу на економічному вихованні учнів, що зумовлює відповідні вимоги до професійної підготовки вчителів технологій. Майбутні педагоги проходять курси з менеджменту освітніх інновацій, економіки виробництва, організації підприємницьких клубів та гуртків. Особливістю є тісний зв’язок між закладом освіти та бізнес-середовищем: університети співпрацюють з компаніями, які надають можливість студентам здобувати практичний досвід в управлінні проєктами, організації стартапів чи розробці інноваційних продуктів. Важливе місце посідає формування у вчителів умінь інтегрувати економічну освіту у технологічні дисципліни, щоб навчальний процес стимулював розвиток в учнів навичок підприємливості, командної роботи та креативності.

У Китаї педагогів готують не лише як викладачів, а й як наставників у сфері підприємництва. В університетах активно функціонують спеціальні бізнес-інкубатори та інноваційні лабораторії, де майбутні вчителі технологій мають змогу розробляти й тестувати бізнес-ідеї, працювати над стартапами

разом із представниками компаній та науково-дослідних центрів. Підготовка педагогів орієнтована на поєднання традиційних освітніх цінностей з інноваційними методами навчання, що дозволяє вчителям виступати провідниками економічного розвитку та інноваційної активності молоді. Крім того, у навчальні програми інтегруються курси з цифрової економіки, управління інноваціями, соціального підприємництва, що формує у вчителів комплексне бачення економічних процесів у глобальному контексті [5].

Таким чином, азійський досвід демонструє високу практичну спрямованість підготовки вчителів технологій до формування економічної компетентності. Якщо в Японії головним завданням є розвиток педагогів як організаторів економічного виховання учнів, то в Китаї – як наставників і партнерів у реалізації підприємницьких проєктів. Такий підхід може стати корисним для України у процесі модернізації педагогічної освіти, зокрема через активніше залучення студентів до інноваційно-підприємницької діяльності

Аналіз міжнародних практик дозволяє виокремити низку спільних тенденцій у підготовці майбутніх педагогів до викладання економічних дисциплін. Передусім спостерігається інтеграція економічної підготовки у фахові дисципліни, що забезпечує міждисциплінарний підхід та формує у студентів цілісне уявлення про взаємозв’язок економічних знань із професійною діяльністю. Значна увага приділяється розвитку підприємницьких та інноваційних умінь, оскільки саме вони виступають ключовими компетентностями сучасного фахівця в умовах глобалізації та цифрової економіки.

У провідних освітніх системах активно впроваджуються проєктні технології та бізнес-симуляції, що дозволяє студентам моделювати реальні економічні процеси, приймати управлінські рішення та оцінювати їх ефективність. Важливим напрямом є співпраця педагогічних університетів із

бізнесом, стартап-інкубаторами та виробництвом, яка сприяє наближенню освітнього процесу до практичних потреб ринку праці та формує готовність студентів до підприємницької діяльності.

Окремо варто відзначити формування практичних умінь економічного аналізу та управління освітніми проєктами, що забезпечує розвиток навичок стратегічного планування, фінансової грамотності та організації ефективної діяльності у сфері освіти. Таким чином, міжнародний досвід демонструє системний підхід до поєднання теоретичної підготовки з практико-орієнтованим навчанням, що є важливим орієнтиром для модернізації економічної освіти в Україні.

Аналіз європейських, американських та азійських практик формування економічної компетентності майбутніх учителів технологій свідчить про те, що міжнародний досвід може бути адаптований у вітчизняній системі педагогічної освіти на кількох рівнях.

По-перше, важливо інтегрувати компетентнісні підходи та міждисциплінарні навчальні модулі, які широко застосовуються у Фінляндії, Німеччині та Великій Британії. Це передбачає включення в програми підготовки майбутніх педагогів курсів з економіки, підприємництва, фінансової грамотності, основ маркетингу та управління проєктами. Подібні дисципліни допомагають студентам поєднувати педагогічну і економічну підготовку, розвивати стратегічне мислення та навички проєктної діяльності.

По-друге, доцільним є використання практико-орієнтованих методів навчання, що є ключовими у США, Японії та Китаї. Це може реалізовуватися через стажування у підприємствах, інкубаторах, STEM-центрах, бізнес-симуляції та роботу над стартапами. Такий досвід сприяє формуванню в учителів умінь застосовувати економічні знання на практиці та інтегрувати їх у освітній процес.

По-третє, важливо впроваджувати інноваційні освітні практики, зокрема моделі підприємницьких шкільних клубів та проєктів, що активно використовуються у Японії та Фінляндії. Це дозволить майбутнім учителям не лише набувати компетентностей самостійно, а й формувати в учнів підприємницьке мислення, економічну грамотність та навички командної роботи.

По-четверте, корисним є запровадження міждисциплінарного підходу, подібного до американської системи STEM-освіти, де економічна компетентність інтегрується з технологіями, інженерією та математикою. Такий підхід забезпечує більш комплексну підготовку педагогів, які здатні реалізовувати інноваційні освітні програми та відповідати сучасним вимогам ринку праці.

Нарешті, важливим аспектом є створення умов для міжнародного обміну досвідом та стажувань, що дозволить українським студентам і викладачам ознайомитися з передовими практиками, адаптувати інноваційні методики до національного контексту та підвищити якість педагогічної підготовки.

Таким чином, адаптація міжнародного досвіду в Україні може здійснюватися через:

- інтеграцію компетентнісних та міждисциплінарних курсів;
- впровадження практико-орієнтованих методів навчання та стажувань;
- створення підприємницьких та інноваційних проєктів у навчальному процесі;
- поєднання економічної підготовки з технологіями та STEM-напрямами;
- участь у міжнародних програмах обміну та співпраці.

Запровадження таких заходів сприятиме формуванню економічно компетентного вчителя технологій, здатного ефективно інтегрувати

економічні знання в освітню діяльність та розвивати підприємницькі навички учнів у сучасному українському освітньому середовищі.

Міжнародний досвід свідчить, що економічна компетентність є невід'ємним компонентом підготовки сучасного вчителя технологій, оскільки вона дозволяє педагогові ефективно формувати у старшокласників практичні навички управління ресурсами, планування проєктів та прийняття обґрунтованих економічних рішень. Підготовка вчителя без економічної компетентності сьогодні ускладнює інтеграцію технологічних знань у реальні життєві та виробничі ситуації.

У провідних країнах світу економічна підготовка педагогів здійснюється через:

– міждисциплінарний підхід, який поєднує знання з технологій, економіки, менеджменту та підприємництва;

– практичну орієнтованість, що передбачає активне залучення студентів до вирішення реальних бізнес-задач, розробки проєктів і проведення економічних експериментів;

– співпрацю з бізнес-середовищем, включаючи стажування у компаніях, участь у бізнес-інкубаторах, проєктні колаборації та консультації з підприємцями.

Для України доцільним є поступове впровадження елементів зарубіжного досвіду, зокрема:

– включення курсів із підприємництва, економіки освіти та інноваційного менеджменту у навчальні плани педагогічних університетів, що сприятиме формуванню у студентів практичних та теоретичних знань щодо управління освітніми та технологічними проєктами;

– створення освітніх стартап-інкубаторів для студентів педагогічних спеціальностей, де вони зможуть реалізовувати власні

інноваційні ідеї, отримувати наставництво від практиків і презентувати проєкти перед потенційними інвесторами;

– запровадження практичних занять у форматі бізнес-симуляцій та кейс-стаді, що дозволить студентам на практиці навчатися приймати економічні рішення, оцінювати ризики та прогнозувати результати власних дій;

– тісна співпраця педагогічних університетів із підприємницькими структурами, що включає спільну розробку освітніх програм, проведення воркшопів та практичних лабораторій, а також організацію спільних проєктів у сфері технологій і бізнесу.

Висновки. Таким чином, формування економічної компетентності майбутніх учителів технологій має стати одним із стратегічних напрямів модернізації вищої педагогічної освіти в Україні. Це передбачає системну інтеграцію економічних знань, умінь та навичок у навчальні програми педагогічних закладів, що дозволить забезпечити конкурентоспроможність випускників на ринку праці та їхню готовність до ефективної професійної діяльності в умовах сучасної економіки. Крім того, розвиток економічної компетентності сприятиме формуванню здатності майбутніх учителів організовувати освітній процес так, щоб технологічні знання та практичні навички учнів поєднувалися з економічним мисленням, навичками планування, аналізу ресурсів та прийняття обґрунтованих рішень. Це, у свою чергу, стимулюватиме розвиток підприємницького мислення, інноваційного потенціалу та критичного підходу до вирішення проблем, що створює сприятливі умови для підготовки учнів до активної участі в економічному житті сучасного суспільства та формування їхніх практичних компетенцій у сфері технологій і бізнесу

Список використаної літератури

1. Курок В. О., Кондратенко Т. В. Структурні компоненти економічної компетентності майбутніх учителів технологій. *Молодий вчений*. 2019. № 4 (68). С. 146–150.

2. Матукова Г. І. Підприємницька компетентність майбутніх фахівців економічного профілю: теорія і практика : монографія. Кривий Ріг : Видавець ФОП Чернявський Д.О., 2015. 539 с.

3. Economics Education and Research Consortium. Development of Economics Education and Research in Ukraine. Київ, 2005. 124 с.

4. European Commission. Entrepreneurship Education at School in Europe: National Strategies, Curricula and Learning Outcomes. Eurydice Report. Luxembourg : Publications Office of the European Union, 2016. 192 p.

5. Finnish Innovation Education: The Yrityskylä Programme. Helsinki : Junior Achievement Finland, 2017. 98 p.

6. OECD. The Future of Education and Skills: Education 2030. Paris : OECD Publishing, 2018. 42 p.

7. Seikkula-Leino J., Ruskovaara E., Ikavalko M., Mattila J., Rytkölä T. Promoting entrepreneurship education: the role of the teacher? *Education + Training*. 2010. Vol. 52(2). P. 117–127.

8. The Cité de l'Économie: Innovative Approaches to Economic Education. Paris : Banque de France, 2019. 76 p.

9. Weber S., Funke S. Teacher education in Germany: structure, reforms, and issues. *European Journal of Teacher Education*. 2019. Vol. 42(4). P. 459–475.

10. Zhao Y. Catching up or leading the way: American education in the age of globalization. Alexandria : ASCD, 2009. 239 p.

References

1. Kurok, V. O., & Kondratenko, T. V. (2019). Strukturni komponenty ekonomichnoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv tekhnolohii. [Structural components of economic competence of future technology teachers]. *Molodyi vchenyi – Young Scientist*, 4(68), 146–150. [in Ukrainian].

2. Matukova, H. I. (2015). Pidpryiemnytska kompetentnist maibutnikh fakhivtsiv ekonomichnoho profiliu: teoriia i praktyka: monohrafiia. [Entrepreneurial competence of future economic-profile specialists: theory and practice: monograph]. Kryvyi Rih: Vydavets FOP Cherniavskyi D. O. 539 p. [in Ukrainian].

3. Economics Education and Research Consortium. (2005). Development of Economics Education and Research in Ukraine. Kyiv. 124 p. [in English].

4. European Commission. (2016). Entrepreneurship Education at School in Europe: National Strategies, Curricula and Learning Outcomes. Eurydice Report. Luxembourg: Publications Office of the European Union. 192 p. [in English].

5. Junior Achievement Finland. (2017). Finnish Innovation Education: The Yrityskylä Programme. Helsinki. 98 p. [in English].

6. OECD. (2018). The Future of Education and Skills: Education 2030. Paris: OECD Publishing. 42 p. [in English].

7. Seikkula-Leino, J., Ruskovaara, E., Ikavalko, M., Mattila, J., & Rytkölä, T. (2010). Promoting entrepreneurship education: the role of the teacher? *Education + Training*, 52(2), 117–127. [in English].

8. Banque de France. (2019). The Cité de l'Économie: Innovative Approaches to Economic Education. Paris. 76 p. [in English].

9. Weber, S., & Funke, S. (2019). Teacher education in Germany: structure, reforms, and issues. *European Journal of Teacher Education*, 42(4), 459–475. [in English].

10. Zhao, Y. (2009). Catching up or leading the way: American education in the age of globalization. Alexandria: ASCD. 239 p. [in English].